

Zbirka odločb sodne prakse

SKLEP SODIŠČA (osmi senat)

z dne 10. julija 2019*

„Predhodno odločanje – Člen 99 Poslovnika Sodišča – Pravosodno sodelovanje v civilnih zadevah – Pristojnost v sporih v zvezi s starševsko odgovornostjo – Uredba (ES) št. 2201/2003 – Člen 15 – Prenos zadeve na sodišče druge države članice, ki je bolj primerno za odločanje o zadevi – Izjema od pravila o splošni pristojnosti sodišča kraja običajnega prebivališča otroka – Posebna povezava z drugo državo članico – Elementi, ki omogočajo določitev bolj primerne sodišča – Obstoj drugačnih pravnih pravil – Otrokova korist“

V zadevi C-530/18,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Tribunalul Ilfov (okrožno sodišče v Ilfov, Romunija) z odločbo z dne 20. junija 2018, ki je na Sodišče prispela 13. avgusta 2018, v postopku

EP

proti

FO,

SODIŠČE (osmi senat),

v sestavi F. Biltgen, predsednik senata, C. G. Fernlund (poročevalec), sodnik, in L. S. Rossi, sodnica,

generalni pravobranilec: E. Tanchev,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za EP C. D. Giurgiu, avocat,
- za FO sam,
- za romunsko vlado E. Gane, L. Lițu in C. Canțăr, agenti,
- za Evropsko komisijo M. Wilderspin in A. Biolan, agenta,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalnega pravobranilca, da bo v zadevi odločeno z obrazloženim sklepom na podlagi člena 99 Poslovnika Sodišča,

* Jezik postopka: romunščina.

sprejema naslednji

Sklep

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 15 Uredbe Sveta (ES) št. 2201/2003 z dne 27. novembra 2003 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v zakonskih sporih in sporih v zvezi s starševsko odgovornostjo ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1347/2000 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 6, str. 243).
- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med EP in FO v zvezi z dodelitvijo njunega mladoletnega otroka v varstvo in vzgojo, določitvijo kraja njegovega običajnega prebivališča ter plačilom preživnine za tega otroka.

Pravni okvir

- 3 V uvodni izjavi 13 Uredbe št. 2201/2003 je navedeno:
„Ta uredba omogoča, da v interesu otroka izjemoma in pod določenimi pogoji, pristojno sodišče lahko prenese zadevo na sodišče druge države članice, če je to sodišče bolj primerno za odločanje o zadevi. [...]“
- 4 Člen 8 te uredbe, naslovljen „Splošna pristojnost“, v odstavku 1 določa:
„Sodišča države članice so pristojna v zadevah starševske odgovornosti v zvezi z otrokom, ki običajno prebiva v tisti državi članici v trenutku, ko je sodišče začelo postopek.“
- 5 Člen 15 navedene uredbe, naslovljen „Prenos pristojnosti na sodišče, ki je bolj primerno za odločanje o zadevi“, določa:
„1. Izjemoma lahko sodišča države članice, ki so po vsebini pristojna za zadevo, če menijo, da bi bilo sodišče druge države članice, s katero je otrok posebej povezan, primernejše za obravnavo zadeve ali njenega dela in če je to v korist otroka:
(a) prekinejo obravnavo zadeve ali njenega dela ter pozovejo stranke, naj začnejo postopek pri sodišču te druge države članice v skladu z odstavkom 4; ali
(b) zaprosijo sodišče druge države članice, naj prevzame pristojnost v skladu z odstavkom 5.
2. Odstavek 1 se uporabi:
(a) na pobudo stranke ali
(b) po uradni dolžnosti ali
(c) na podlagi zahteve sodišča druge države članice, s katero je otrok v skladu z odstavkom 3 posebej povezan.“

S prenosom po uradni dolžnosti ali na podlagi zahteve sodišča druge države članice se mora strinjati vsaj ena od strank.

3. Za otroka se šteje, da je posebej povezan z državo članico v smislu odstavka 1, če je:
- (a) otrok v njej pridobil običajno prebivališče, po tem ko se je začel postopek pred sodiščem iz odstavka 1, ali
  - (b) v njej prejšnje običajno prebivališče otroka ali
  - (c) otrok njen državljan ali
  - (d) v njej običajno prebivališče nosilca starševske odgovornosti ali
  - (e) v njej otrokovo premoženje in se zadeva tiče ukrepov za zaščito otroka, ki se nanašajo na upravljanje, ohranjanje in razpolaganje s tem premoženjem.
4. Sodišče države članice, ki je po vsebini pristojno, določi rok, v katerem je treba pred sodišči druge države članice začeti postopek v skladu z odstavkom 1.
- Če sodišča v tem roku ne začnejo postopka, nadaljuje z izvrševanjem pristojnosti v skladu s členom od 8 do 14 sodišče, ki je začelo postopek.
5. Sodišča te druge države članice lahko, kadar je to zaradi posebnih okoliščin v korist otroka, sprejmejo pristojnost v šestih tednih od začetka postopka pred njimi v skladu z odstavkom 1(a) ali 1(b). V tem primeru sodišče, pred katerim se je potopek [postopek] najprej začel, odkloni pristojnost. V nasprotnem primeru sodišče, pred katerim se je potopek [postopek] najprej začel, nadaljuje z izvrševanjem pristojnosti v skladu s členi od 8 do 14.
6. Sodišča za namene tega člena sodelujejo neposredno ali preko osrednjih organov, določenih v skladu s členom 53.“

Spor o glavni stvari in vprašanja za predhodno odločanje

- 6 EP, romunska državljanka, se je s FO, francoskim državljanom, poročila leta 2005. V zvezi se jima je 13. oktobra 2006 v Franciji rodil otrok.
- 7 EP in FO od leta 2013 živita ločeno in otrok od takrat prebiva na naslovu stalnega prebivališča matere v Romuniji.
- 8 EP, mati otroka, je 13. januarja 2014 pri Judecătoria Buftea (prvostopenjsko sodišče v Buftei, Romunija) vložila zahtevo za prenehanje zakonske zveze, dodelitev navedenega otroka v varstvo in vzgojo ter plačilo preživnine s strani FO, otrokovega očeta.
- 9 FO je podal ugovor nepristojnosti romunskih sodišč, ker meni, da so pristojna ruska sodišča, ugovor mednarodne litispence in ugovor nedopustnosti. Poleg tega je podredno vložil nasprotni zahtevek, s katerim zahteva prenehanje zakonske zveze zaradi krivdnih razlogov EP, izključno izvrševanje starševske skrbi, dodelitev otroka v varstvo in vzgojo ter plačilo preživnine s strani EP za otroka.
- 10 Judecătoria Buftea (prvostopenjsko sodišče v Buftei) je s sklepom z dne 10. oktobra 2014 zavrnilo vse tri ugovore, ki jih je podal FO, in s sklepom z dne 12. januarja 2015 ugotovilo, da se za spor o glavni stvari uporablja romunsko pravo.

- 11 EP in FO sta 8. junija 2016 vložila predlog za sporazumno razvezo zakonske zveze, vendar je vsaka stranka poleg tega zahtevala enostransko izvrševanje starševske skrbi, določitev prebivališča mladoletnega otroka na naslovu njenega stalnega prebivališča in plačilo preživnine za tega otroka s strani nasprotne stranke. FO je podredno predlagal skupno varstvo in vzgojo otroka.
- 12 Judecătoria Buftea (prvostopenjsko sodišče v Buftei) je s sodbo z dne 4. julija 2016 razglasilo sporazumno razvezo zakonske zveze EP in FO, odločilo, da se starševska odgovornost izvršuje skupaj, določilo prebivališče otroka pri njegovi materi, določilo ureditev stikov očeta z otrokom in temu naložilo plačilo preživnine za otroka.
- 13 Kar zadeva zahtevek za skupno prebivališče, ki ga je vložil FO in temelji na možnostih, ki jih ponuja francosko pravo, je to sodišče poudarilo, da v skladu s sodno prakso francoskih sodišč nestrinjanje strank lahko pomeni oviro za določitev take oblike prebivališča.
- 14 FO in EP sta 7. aprila 2017 pri Tribunalul Ilfov (okrožno sodišče v Ilfov, Romunija) vložila pritožbo zoper sodbo, izdano na prvi stopnji.
- 15 FO je trdil, da Judecătoria Buftea (prvostopenjsko sodišče v Buftei) ni pristojno za odločanje o sporu, ki mu je bil predložen, in predlagal razveljavitev te sodbe.
- 16 Poleg tega je vsaka stranka iz spora o glavni stvari trdila, da je treba navedeno sodbo vsebinsko spremeniti v njeno korist.
- 17 Predložitveno sodišče navaja, da je Judecătoria Buftea (prvostopenjsko sodišče v Buftei) odločilo ob upoštevanju koristi otroka, ki od konca leta 2013 z materjo prebiva v Romuniji, obiskuje francosko šolo in se je dobro vključil v svoje okolje. Ta otrok naj bi imel tako na ravni jezika kot kulture najmočnejše vezi z Romunijo.
- 18 Poklicni položaj FO, ki izjavlja, da ima glavno prebivališče v Franciji, Romuniji in Rusiji, pa naj bi bil sedaj negotov, narava njegovih dejavnosti pa naj mu ne bi omogočala, da svojemu otroku posveti dovolj časa. Trditev FO, da bi bil pripravljen opustiti poklicno pot ter se naseliti v Romuniji in živeti pri svojem otroku, naj ne bi bila dovolj za utemeljitev zahtevka za prebivališče otroka na naslovu njegovega stalnega prebivališča. Poleg tega naj bi navedeni otrok izjavil, da ima rad oba starša, da trpi zaradi njunih stalnih preprirov in da želi, ne da bi hotel razočarati očeta, živeti pri materi.
- 19 Predložitveno sodišče se vseeno sprašuje o pritožbenem razlogu, ki ga je navedel FO ter se nanaša na nepristojnost romunskih sodišč in temelji na trditvi, da so francoska sodišča primernejša za odločanje o zahtevkih v zvezi s starševsko odgovornostjo. Torej meni, da je treba preveriti njegovo pristojnost ob upoštevanju določb člena 15 Uredbe št. 2201/2003.
- 20 V teh okoliščinah je Tribunalul Ilfov (okrožno sodišče v Ilfov) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ta vprašanja:
  - „1. Ali je treba člen 15 Uredbe [št. 2201/2003] razlagati tako, da določa izjemo od pravila glede pristojnosti nacionalnega sodišča kraja, kjer ima otrok dejansko prebivališče?
  2. Ali je treba člen 15 Uredbe [št. 2201/2003] razlagati tako, da so merila, ki kažejo na posebno povezavo otroka s Francijo [...], tista merila, ki jih je izrazila stranka v postopku (in sicer: otrok je rojen v Franciji, oče je francoski državljani, ima v Franciji družino, ki temelji na krvnem sorodstvu in jo sestavljajo dve sestri in brat, nečakinja (sestrina hči), stari oče po očetovi strani, sedanja očetova partnerica in njuna mladoletna hči, medtem ko v Romuniji nima po materini strani nobenega sorodnika, obiskuje francosko šolo, izobraževanje in miselnost otroka sta od vedno bila francoska, doma je pogovor med staršema ter med staršema in otrokom vedno potekal v francoščini), in da se mora zato nacionalno sodišče izreči, da je francosko sodišče primernejše?

3. Ali je treba člen 15 Uredbe [št. 2201/2003] razlagati tako, da so postopkovne razlike med zakonodajama dveh držav, kot je potek postopka za zaprtimi vrati pri specializiranih sodiščih, v otrokovo korist v skladu z navedeno določbo [prava Unije]?”

Vprašanja za predhodno odločanje

- 21 Člen 99 Poslovnika Sodišča določa, da lahko Sodišče, če je iz sodne prakse mogoče jasno sklepati, kakšen je odgovor na vprašanje za predhodno odločanje, ali če odgovor na tako vprašanje ne dopušča nobenega razumnega dvoma, na predlog sodnika poročevalca in po opredelitvi generalnega pravobranilca kadar koli odloči z obrazloženim sklepom.
- 22 To določbo je treba uporabiti v tej zadevi.

Prvo vprašanje

- 23 Odgovor na prvo vprašanje, ali člen 15 Uredbe št. 2201/2003 uvaja izjemo od pravila o splošni pristojnosti iz člena 8 te uredbe, v skladu s katerim so v zadevah starševske odgovornosti pristojna sodišča države članice, v kateri otrok običajno prebiva v trenutku, ko je sodišče začelo postopek, je mogoče izpeljati iz samega besedila tega člena 15.
- 24 Člen 15(1) Uredbe št. 2201/2003 namreč izrecno določa, da se uporablja izjemoma. Kot je odločilo Sodišče, ta člen 15(1) pomeni pravilo o posebni pristojnosti, ki odstopa od pravila o splošni pristojnosti iz člena 8(1) te uredbe, in prenos pristojnosti na sodišče, ki je primernejše za odločanje o zadevi, je mogoč le izjemoma (glej v tem smislu sodbi z dne 27. oktobra 2016, D., C-428/15, EU:C:2016:819, točki 47 in 48, ter z dne 4. oktobra 2018, IQ, C-478/17, EU:C:2018:812, točka 32).
- 25 Zato je treba na prvo vprašanje odgovoriti, da je treba člen 15 Uredbe št. 2201/2003 razlagati tako, da uvaja izjemo od pravila o splošni pristojnosti iz člena 8 te uredbe št. 2201/2003, v skladu s katerim se pristojnost sodišč držav članic določi po običajnem prebivališču otroka ob začetku postopka pred temi sodišči.

Drugo vprašanje

- 26 Predložitveno sodišče z drugim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba člen 15 Uredbe št. 2201/2003 razlagati tako, da določa merila, na podlagi katerih je mogoče ugotoviti, ali je otrok posebej povezan z državo članico, ki ni država članica, katere sodišče je po vsebini pristojno za zadevo, ali so ta merila izčrpna in ali iz njih, če so izpolnjena, izhaja, da so sodišča te druge države članice primernejša za odločanje o zadevi.
- 27 Najprej je treba poudariti, da iz samega besedila člena 15(3) Uredbe št. 2201/2003 izhaja, da ta člen določa pet alternativnih meril, na podlagi katerih je mogoče šteti, da je otrok posebej povezan z neko državo članico.
- 28 Dalje, kot je odločilo Sodišče, so ta merila, ki so navedena v točkah od (a) do (e) te določbe, izčrpna, tako da so iz mehanizma prenosa vnaprej izključene zadeve, v katerih ti elementi niso prisotni (sodbi z dne 27. oktobra 2016, D., C-428/15, EU:C:2016:819, točka 51, in z dne 4. oktobra 2018, IQ, C-478/17, EU:C:2018:812, točka 35).
- 29 V zvezi s tem je treba, kot je Evropska komisija omenila v pisnem stališču, navesti, da se elementi, ki jih je naštel otrokov oče in so ponovljeni v drugem vprašanju, razlikujejo od navedenih meril in zato niso neposredno upoštevni za ugotovitev, ali obstaja posebna povezava med otrokom in drugo državo

članico, v tem primeru Francosko republiko. Vendar se prva dva elementa, in sicer da je otrok v tej državi članici rojen očetu, ki je državljan te države, lahko uporabita za dokaz, da je otrok državljan navedene države članice in da je zato merilo iz člena 15(3)(c) Uredbe št. 2201/2003 izpolnjeno.

- 30 Nazadnje, poudariti je treba, da v skladu s členom 15(1) Uredbe št. 2201/2003 v povezavi z uvodno izjavo 13 te uredbe sodišče države članice, ki je po vsebini pristojno za zadevo, „lahko“, če so pogoji iz te določbe izpolnjeni, zadevo prenese na sodišče druge države članice, za katero meni, da bi bilo primernejše za obravnavo zadeve, pri čemer mu tega ni treba storiti. Sodišče države članice, ki je običajno pristojno za obravnavanje neke zadeve, mora za to, da bi lahko zaprosilo za prenos pristojnosti na sodišče druge države članice, ovreči močno domnevo v prid ohranitve svoje pristojnosti, ki izhaja iz te uredbe (sodba z dne 27. oktobra 2016, D., C-428/15, EU:C:2016:819, točka 49).
- 31 Da bi se predložitvenemu sodišču zagotovil koristen odgovor, je treba spomniti še, da se lahko pristojnost prenese na sodišče druge države članice na podlagi člena 15 Uredbe št. 2201/2003 le, če so izpolnjeni trije pogoji, in sicer da obstaja povezava med otrokom in drugo državo članico, da sodišče, ki je po vsebini pristojno za zadevo, meni, da je sodišče te druge države članice primernejše za obravnavo zadeve, ter da mora biti prenos v otrokovo korist, tako da ni nevarnosti, da bi prenos škodljivo vplival na položaj zadevnega otroka (glej v tem smislu sodbo z dne 27. oktobra 2016, D., C-428/15, EU:C:2016:819, točke 50, 56 in 58).
- 32 V okoliščinah, kot so te iz spora o glavni stvari, je mogoče, da je zadevni otrok posebej povezan z drugo državo članico, v tem primeru Francosko republiko, ker ima, kot je navedeno v točki 29 tega sklepa, državljanstvo te države članice. Mogoče je tudi, da ima oče tega otroka, ki je eden od nosilcev starševske odgovornosti, običajno prebivališče v navedeni državi članici.
- 33 Kot pa je Sodišče že poudarilo, mora pristojno sodišče, v tem primeru romunsko sodišče, še primerjati pomembnost in moč splošne povezanosti v skladu s členom 8(1) Uredbe št. 2201/2003 med zadevnim otrokom in državo članico tega sodišča ter pomembnost in moč posebne povezanosti, ki jo potrjuje eden ali več elementov iz člena 15(3) navedene uredbe in ki obstaja med tem otrokom in drugo državo članico (sodba z dne 27. oktobra 2016, D., C-428/15, EU:C:2016:819, točka 54).
- 34 Obstoj „posebne povezave“ v smislu člena 15(1) te uredbe ne vpliva nujno na vprašanje, ali je sodišče te druge države članice „bolj primerno za odločanje o zadevi“ v smislu te določbe, prav tako ne na to – če je odgovor pritrdilen – ali je prenos zadeve na zadnjemavedeno sodišče v korist otroka. Pristojno sodišče mora odločiti, ali lahko prenos zadeve na tako sodišče prinese dejansko in konkretno dodano vrednost pri sprejetju odločbe v zvezi z otrokom glede na drugo možnost, da bi zadevo še naprej obravnavalo pristojno sodišče (sodba z dne 27. oktobra 2016, D., C-428/15, EU:C:2016:819, točki 55 in 57).
- 35 Če romunsko sodišče, ki je pristojno na podlagi člena 8 Uredbe št. 2201/2003, ugotovi, da so vezi, ki zadevnega otroka povezujejo z državo članico njegovega običajnega prebivališča, v tem primeru Romunijo, močnejše od vezi, ki ga povezujejo z drugo državo članico, to je Francosko republiko, je ta ugotovitev dovolj, da se zavrne uporaba člena 15 te uredbe.
- 36 Zato je treba na drugo vprašanje odgovoriti, da je treba člen 15 Uredbe št. 2201/2003 razlagati tako, da če je izpolnjeno eno ali več od petih alternativnih meril, ki so v njem izčrpno naštetja za presojo obstoja posebne povezave otroka z državo članico, ki ni država njegovega običajnega prebivališča, ima sodišče, ki je pristojno na podlagi člena 8 te uredbe, možnost, da zadevo prenese na sodišče, za katero meni, da bi bilo primernejše za odločanje o sporu, ki mu je bil predložen, vendar mu tega ni treba storiti. Če je pristojno sodišče ugotovilo, da so vezi, ki zadevnega otroka povezujejo z državo članico njegovega običajnega prebivališča, močnejše od vezi, ki ga povezujejo z drugo državo članico, je ta ugotovitev dovolj, da se zavrne uporaba člena 15 navedene uredbe.

Tretje vprašanje

- 37 Predložitveno sodišče s tretjim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba člen 15 Uredbe št. 2201/2003 razlagati tako, da je obstoj razlik med pravnimi pravili, zlasti procesnimi pravili, države članice, katere sodišče je po vsebini pristojno za zadevo, in pravnimi pravili druge države članice, s katero je zadevni otrok posebej povezan, kot je potek postopka za zaprtimi vrati pri specializiranih sodiščih, lahko – glede na otrokovo korist – upošteven element za presojo, ali so sodišča te druge države članice primernejša za odločanje o tej zadevi.
- 38 Predložitveno sodišče pojasnjuje, da po mnenju ene od strank iz spora o glavni stvari v obravnavani zadevi obstajajo bistvene razlike med zakonodajo države članice, katere sodišče je po vsebini pristojno za zadevo, in zakonodajo druge zadevne države članice, ker naj bi zgolj zakonodaja te druge države članice določala, da se zadeve obravnavajo za zaprtimi vrati pri specializiranih sodiščih, tako da so sodišča te druge države članice primernejša za odločanje o sporu o glavni stvari.
- 39 V zvezi s tem je treba poleg dejstva, da obstoj takih razlik druga stranka iz spora o glavni stvari odločno zanika, spomniti, da za ugotovitev, ali prenos zadeve na sodišče druge države članice lahko prinese dejansko in konkretno dodano vrednost, pristojno sodišče lahko poleg drugih elementov upošteva postopkovna pravila te druge države članice, kakršna so ta, ki se uporabljajo za zbiranje dokazov, potrebnih za obravnavanje zadeve. Pristojno sodišče pa pri taki presoji ne sme upoštevati materialnega prava navedene druge države članice, ki bi ga lahko uporabilo sodišče zadnjenavedene države, če bi bila zadeva prenesena nanj. Tako upoštevanje bi bilo namreč v nasprotju z načeloma medsebojnega zaupanja med državami članicami in vzajemnega priznavanja sodnih odločb, na katerih temelji Uredba št. 2201/2003 (sodba z dne 27. oktobra 2016, D., C-428/15, EU:C:2016:819, točka 57).
- 40 Poudariti je treba, da sodelovanje in medsebojno zaupanje med sodišči držav članic vodita do vzajemnega priznavanja sodnih odločb, kar je temelj za oblikovanje resničnega pravosodnega prostora (sodba z dne 15. februarja 2017, W in V, C-499/15, EU:C:2017:118, točka 50).
- 41 Iz tega sledi, da pristojno sodišče v okviru presoje na podlagi člena 15 Uredbe št. 2201/2003 lahko upošteva procesna pravila, ki se uporabljajo v skladu z zakonodajo druge države članice, če ta pravila dejansko vplivajo na sposobnost sodišča zadnjenavedene države, da bolje odloči o zadevi, zlasti tako, da olajšajo zbiranje dokazov in pričanj, in s tem prispevajo dodano vrednost za rešitev zadeve v otrokovo korist. Ni pa mogoče na splošno in abstraktno šteti, da so pravna pravila druge države članice, kot so ta, ki jih omenja ena od strank iz spora o glavni stvari, in sicer pravila o obravnavanju zadeve za zaprtimi vrati pri specializiranih sodiščih, element, ki ga je treba upoštevati, ko pristojno sodišče ocenjuje, ali obstaja sodišče, ki je primernejše za odločanje o zadevi.
- 42 Glede na navedeno je treba na tretje vprašanje odgovoriti, da je treba člen 15 Uredbe št. 2201/2003 razlagati tako, da obstoj razlik med pravnimi pravili, zlasti procesnimi pravili, države članice, katere sodišče je po vsebini pristojno za zadevo, in pravnimi pravili druge države članice, s katero je zadevni otrok posebej povezan, kot je potek postopka za zaprtimi vrati pri specializiranih sodiščih, ne more biti na splošno in abstraktno – glede na otrokovo korist – upošteven element za presojo, ali so sodišča te druge države članice primernejša za odločanje o tej zadevi. Pristojno sodišče lahko te razlike upošteva le, če lahko prinesejo dejansko in konkretno dodano vrednost pri sprejetju odločbe v zvezi s tem otrokom glede na možnost, da bi zadevo obravnavalo še naprej.

Stroški

- 43 Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških.

Iz teh razlogov je Sodišče (osmi senat) sklenilo:

- 1. Člen 15 Uredbe Sveta (ES) št. 2201/2003 z dne 27. novembra 2003 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v zakonskih sporih in sporih v zvezi s starševsko odgovornostjo ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1347/2000 je treba razlagati tako, da uvaja izjemo od pravila o splošni pristojnosti iz člena 8 te uredbe št. 2201/2003, v skladu s katerim se pristojnost sodišč držav članic določi po običajnem prebivališču otroka ob začetku postopka pred temi sodišči.**
- 2. Člen 15 Uredbe št. 2201/2003 je treba razlagati tako, da če je izpolnjeno eno ali več od petih alternativnih meril, ki so v njem izčrpno naštetá za presojo obstoja posebne povezave otroka z državo članico, ki ni država njegovega običajnega prebivališča, ima sodišče, ki je pristojno na podlagi člena 8 te uredbe, možnost, da zadevo prenese na sodišče, za katero meni, da bi bilo primernejše za odločanje o sporu, ki mu je bil predložen, vendar mu tega ni treba storiti. Če je pristojno sodišče ugotovilo, da so vezi, ki zadevnega otroka povezujejo z državo članico njegovega običajnega prebivališča, močnejše od vezi, ki ga povezujejo z drugo državo članico, je ta ugotovitev dovolj, da se zavrne uporaba člena 15 navedene uredbe.**
- 3. Člen 15 Uredbe št. 2201/2003 je treba razlagati tako, da obstoj razlik med pravnimi pravili, zlasti procesnimi pravili, države članice, katere sodišče je po vsebini pristojno za zadevo, in pravnimi pravili druge države članice, s katero je zadevni otrok posebej povezan, kot je potek postopka za zaprtimi vrati pri specializiranih sodiščih, ne more biti na splošno in abstraktno – glede na otrokovo korist – upošteveno merilo za presojo, ali so sodišča te druge države članice primernejša za odločanje o tej zadevi. Pristojno sodišče lahko te razlike upošteva le, če lahko prinesejo dejansko in konkretno dodano vrednost pri sprejetju odločbe v zvezi s tem otrokom glede na možnost, da bi zadevo obravnavalo še naprej.**

Podpisi